

“Είναι ο φίλος του Χριστού, ο Άγιος Πορ---φύριος”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας επί τη εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Πρωτοπρεσβύτερο τον π. Βασίλειο Παπαχρήστο και του ευχήθηκε με την ευκαιρία της νέας του διακονίας ως Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Αλεξάνδρου Αλεξανδρείας.

Κατά την διάρκεια του Εσπερινού τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολή μας.

[**ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΔΩ**](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τῆς Θεολογίας τόν μύστην καί Χρι--στοῦ φίλον γνήσιον, Πορφύ-ρι-ον τιμήσωμεν πιστοί».

Ἐορτάζει καί τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας καί ἐορτάζουμε καί ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἀλεξάνδρεια, στόν ναό τῆς Παναγίας, ἕναν ἀπό τούς νεω-τέρους ἁγίους τῆς Ἐκ---κλησίας μας, τόν ὄσιο Πορ-φύ-ριο τόν Καυ-σο-κα-λυ-βίτη. Ἐναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖ-ος γεν-νή---θηκε καί ἔζησε ἀνά-μεσά μας πρὶν ἀπό λίγα χρόνια καί ἀνα-δεί-χθηκε γνήσιος φίλος τοῦ Χριστοῦ, ἀναδείχθηκε δοχεῖο τῆς θείας χά-ρι-τος, ἀναδείχθηκε ἔσο-πτρο καθαρότατο τοῦ Θεοῦ.

Πῶς ὅμως τό κατόρθωσε αὐτό ὁ ἐορταζόμενος ἅγι-ος; Πῶς ἕνας ἄν-θρωπος χοϊκός μπο-ρεῖ νά γίνει φίλος τοῦ Χρι-στοῦ;

«Ἑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐάν ποιῆ-τε ὅσα ἐγώ ἐντέλλομαι ὑμῖν», λέ-γει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Φίλοι του, δη---λαδή, εἴμαστε, ὅταν κάνουμε πρά-ξη καί βίωμά μας τίς ἐντολές του. Ὅταν ζοῦμε, ἐφαρμόζοντας στή ζωή μας τό θέλημά του. Ὅταν δείχνουμε μέ τίς ἐπιλογές τῆς ζω-ῆς μας ὅτι θέλουμε νά βρισκό-μα-σθε κοντά του, θέλουμε νά ζοῦμε μέσα σ' αὐτή τή φιλία πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς προσφέρει: «Ὑμᾶς δέ εἶ-ρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἅ ἤκου-σα παρά τοῦ Πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν». Σᾶς ὀνομάζω φίλους μου, λέγει ὁ Χριστός στούς μαθητές του, γιατί ὅλα ὅσα ἄκουσα ἀπό τόν Πα-τέρα μου σᾶς τά ἔκανα γνωστά.

Στή ζωή τοῦ ἁγίου Πορφυρίου βλέπουμε νά ἐπι-βε-βαιώνονται καί τά δύο αὐτά χαρακτηρι-στι-κά τῆς φιλίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χρι-στό. Εἶ-ναι φίλος τοῦ Χρι-στοῦ ὁ ἅγιος, για-τί τό προορατικό καί διο--ρατικό χάρισμα πού διέθετε εἶναι ἡ ἀπό-δειξη τῆς τιμῆς πού κά-νει ὁ Χρι-στός στούς ἀνθρώπους πού θεωρεῖ ὅτι εἶναι φίλοι του.

Εἶ-ναι φίλος τοῦ Χρι-στοῦ ὁ ἅγιος Πορ---φύριος, γιατί ἔζη-σε τή ζωή του τηρώντας τίς ἐντο-λές καί τό θέ-λη-μά του. Εἶναι φίλος τοῦ Χριστοῦ, διότι παρότι ἔζησε τά περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του μέσα στόν κό-σμο καί μέσα στήν ἁμαρτία τοῦ κό-σμου, ἐκεῖνος τήρησε τόν ἑαυτό του «ἀγνόν ἀπό τοῦ κόσμου». Τή-ρη-σε τήν καθαρότητα καί τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός του σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά ἰσχύει καί γι' αὐ-τόν ὁ μακαρισμός τοῦ Κυρίου «μα-κάριοι οἱ καθαροί τῆ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται».

Καί αὐτήν τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματος συνιστοῦ-σε ὁ ἅγιος καί σέ ὄσους τόν πλη-σία-ζαν, γιατί τήν θεω-ροῦ-σε ἀνα-γκαία γιά κάθε ἄνθρωπο, γιά κάθε πιστό. Γι' αὐτό παρότρυνε καί τούς γονεῖς νά προ-σεύ-χο-νται γιά τά παι--διά

τους, ώστε να διατηρήσουν την αγνό-τητα και την καθαρότητά τους σε όλη τους τη ζωή, αλλά και τους κληρικούς να την συστήνουν ίδι-αι-τέρως στους νέους, αφού πρώ-τα εκείνοι πρέπει να ζουν αυ-τή τη ζωή της αγνότητας και της καθαρότητας.

Έλεγε κά-ποτε ο άγιος Πορφύριος: «Κάθισα μία ήμερα πά-νω σε μία γέφυρα και παρατη-ροῦ-σα τους ανθρώπους που περ-νοῦ-σαν. Και με τη χάρη τοῦ Θεοῦ τους ἔβλεπα διάφανους, και τά σώ-ματα τους και τίς ψυχές τους. Εἶδα ψυχές, ἄδειες, μονα-χι-κές, πλη-γω-μέ-νες, τσακι-σμέ-νες. Ψυχές που δέν ἔχουν δύναμη να ἀγαπή-σουν ἀλη-θι-νά. Γι' αυτό», συνέχιζε, «νά μή λέτε στους ἀνθρώπους θεωρίες, ἀλλά να τους προτρέπετε να ζουν σεμνή ζωή. Νά μή ζοῦν με χαλαρότητα ἠθῶν. Νά ἔχουν λειτουργική και μυστηριακή ζωή. Νά μελετοῦν την ἀγία Γραφή», γιατί ἡ μελέτη της ἀγίας Γραφῆς και τῶν λόγων τῶν Πατέ-ρων εἶναι αὐτή που καθαίρει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ψυχή ἀγιάζεται και καθαίρεται με τη μελέτη τῶν λόγων τῶν Πατέρων, με τη λειτουργική ζωή και με την εὐχή τοῦ Κυρίου. Εἶναι δύο δρόμοι που μᾶς ὁδηγοῦν στον Θεό, ὁ σκληρός και κουραστικός, με τίς ἄγριες ἐπι-θέ-σεις κατά τοῦ κακοῦ, και ὁ εὐ-κο-λος, με την ἀγάπη.

Ἐγώ προτιμῶ τόν εὐκόλο δρόμο, δηλαδή αὐτό τόν τρόπο που τόν πετυχαίνουμε με τη μελέτη τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ... Καλό εἶ-ναι», ἔλεγε ὁ ἅγιος Πορφύριος, «νά κάνουμε αὐτή την ἀγία κλοπή. Νά κάνουμε και ἐμεῖς ὅ,τι ἔκαναν οἱ ἅγιοι. Αὐτοί ρίχθηκαν στην ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Ἔδωσαν ὅλη την καρ-διά τους. Νά κλέψουμε τόν τρό-πο αὐτό τῶν ἁγίων».

Αὐτά ἐπαναλαμβάνει και σε μᾶς που τόν τιμοῦμε ὁ ὅσιος Πορ-φύ-ριος, ἀποκαλύπτοντάς μας τόν τρό-πο με τόν ὁποῖο διατήρησε και ἐκεῖνος την καθαρότητα της ψυ-χῆς του και της ζωῆς του και ἔγινε φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὅπως ἐκεῖ-νος «ἔκλεψε τόν τρόπο» τῶν ἀγί-ων, ἔτσι καί ἐμεῖς, ἄς κλέψουμε τόν δικό του τρόπο μέ τόν ὁποῖο προσήγγισε τόν Θεό. Διότι ὁ ἅγιος δέν ζοῦσε στήν ἔρη-μο, ζοῦσε στόν κόσμο, ζοῦσε στήν πιό δύσκολη περιοχὴ τῆς Ἀθήνας, στήν Ὀμόνοια, μέσα στή δίνη τοῦ κόσμου. Καί ὁμως ἀγιάσθηκε μέ τόν ἀγώνα του, μέ τή μελέτη τῆς ζωῆς τῶν ἀγί-ων, μέ τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν Πατέρων, ἡ ὁποία γε-μίζει τό εἶναι μας, ὥστε νά μήν ὑπάρ-χει χῶρος γιά τίποτε ἄλλο παρά μόνο γιά τή θεία χάρη, πού καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο φίλο τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἔκανε καί μέ τόν ἑορταζόμενο ἅγιο Πορφύ-ριο.

Ἄς κλέψουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν τρόπο τοῦ ἀγίου Πορφυρίου καί προσκυνώντας ἀπόψε τό τίμιο καί ἀγιασμένο αἷμα του, ἄς τόν πα-ρακαλοῦμε νά μάς ἐνισχύει στόν ἀγώνα μας νά δια-τη-ροῦμε τήν καθαρότητα τῆς ψυ-χῆς καί τοῦ σώματός μας καί νά πρεσ-βεύει στόν Θεό γιά μάς, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς τῆς θείας του χά-ρι-τος.